

Pamatlietas puses

Prasītājs: Ronny Rohart

Atbildētājs: *Federale Pensioendienst*

Rezolutīvā daļa

LES 4. panta 3. punkts kopsakarā ar Eiropas Savienības Civildienesta noteikumiem, kas pieņemti ar Padomes Regulu (EEK, Euratom, EOTK) Nr. 259/68 (1968. gada 29. februāris), ar ko nosaka Eiropas Kopienų Civildienesta noteikumus un Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību un ar ko izveido īpašus pagaidu pasākumus, ko piemēro Komisijas darbiniekiem, kura grozīta ar Padomes Regulu (EK, Euratom) Nr. 723/2004 (2004. gada 22. marts), ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj dalībvalsts tiesisko regulējumu, kāds ir pamatlietā, saskaņā ar kuru, nosakot tiesības uz pensiju darba ņēmējam, kas ir bijis darba ņēmējs šajā dalībvalstī, pirms kļuva par Eiropas Savienības ierēdni, un kas, kļuvis par Savienības ierēdni, nodienēja savu obligāto militāro dienestu šajā dalībvalstī, tiek atteikts pielīdzināt nodienēto periodu faktiski nostrādātajam laikam darba ņēmēja statusā, kas viņam tiktu atļauts, ja brīdī, kad viņš tika iesaukts dienestā, vai vismaz vienu gadu to trīs gadu laikā, kuri sekoja pēc viņa militārā dienesta pienākumu pabeigšanas, viņš būtu strādājis amatā, uz ko attiecas valsts pensiju sistēma.

(¹) OV C 182, 28.5.2018.

Tiesas (astotā palāta) 2019. gada 7. februāra spriedums (Oberlandesgericht Oldenburg (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — NK

(Lieta C-231/18) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Transports — Autotransports — Regula (EK) Nr. 561/2006 — Regula (ES) Nr. 165/2014 — Pienākums lietot tahogrāfu — Izņēmums attiecībā uz transporta līdzekļiem, ko izmanto dzīvu dzīvnieku pārvadāšanai no fermām uz vietējiem tirgiem un otrādi vai no tirgiem uz vietējām lopkautuvēm)

(2019/C 131/18)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Oldenburg

Pamatlietas puses

NK

Piedaloties: *Staatsanwaltschaft Oldenburg, Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Oldenburg*

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 561/2006 (2006. gada 15. marts), ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3821/85 un Padomes Regulu (EK) Nr. 2135/98 un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 165/2014 (2014. gada 4. februāris), 13. panta 1. punkta p) apakšpunktā ietvertais jēdziens “vietējie tirgi” ir jāinterpretē tādējādi,

ka tas nenozīmē nedz darījumu starp mājlopu lieltirgotāju un lauksaimnieku, nedz arī lieltirgotāju pašu, un tādēļ šajā normā paredzētais izņēmums nevar tikt attiecināts uz transportlīdzekļiem, ar kuriem dzīvus dzīvniekus no fermām ved tieši uz tuvumā esošajām kautuvēm.

(¹) OV C 221, 25.6.2018.

Tiesas (pirajā palāta) 2019. gada 12. februāra spriedums (Rechtbank Amsterdam (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — tiesvedībā par Eiropas apcietināšanas ordera izpildi, kas izsniegts attiecībā uz TC

(Lieta C-492/18 PPU) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās — Pamatlēmums 2002/584/TI — Eiropas apcietināšanas orderis — 12. pants — Personas turēšana apcietinājumā — 17. pants — Termiņi lēmuma izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi pieņemšanai — Valsts tiesiskais regulējums, kurā paredzēta apcietinājuma automātiska apturēšana 90 dienas pēc aizturēšanas — Atbilstīga interpretācija — Termiņu apturēšana — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 6. pants — Tiesības uz brīvību un drošību — Atšķirīgas valsts tiesību normu interpretācijas — Skaidrība un paredzamība)

(2019/C 131/19)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Amsterdam

Pamatlietas puse

TC

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Pamatlēmums 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāda valsts tiesību norma kā pamatlietā, kurā ir paredzēts vispārējs un beznosacījuma pienākums atbrīvot pieprasīto personu, kas aizturēta, pamatojoties uz Eiropas apcietināšanas orderi, kolīdz kopš šīs personas aizturēšanas ir pagājušas 90 dienas, ja pastāv ļoti nopietns šīs personas bēgšanas risks, kuru nevar samazināt līdz pieņemamam līmenim, veicot atbilstošus pasākumus.
- 2) Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 6. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāda valsts judikatūra, atbilstoši kurai tiek pieļauta pieprasītās personas turēšana apcietinājumā ilgāk par minēto 90 dienu termiņu, pamatojoties uz minētās valsts tiesību normas interpretāciju, atbilstoši kurai šis termiņš tiek apturēts, ja izpildes tiesu iestāde nolemj vai nu vērsties Eiropas Savienības Tiesā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, vai gaidīt atbildi uz kādas citas izpildes tiesu iestādes iesniegtu lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, vai arī atlikt lēmuma par nodošanu pieņemšanu, pamatojot ar to, ka izdošanas dalībvalstī varētu pastāvēt reāls necilvēcīgu vai pazemojošu ieslodzījuma apstākļu risks, ja ar šo judikatūru netiek panākta minētās valsts tiesību normas atbilstība Pamatlēmumam 2002/584 un tajā ir būtiskas atšķirības, kuru rezultātā var tikt noteikti atšķirīgi paturēšanas apcietinājumā termiņi.

(¹) OV C 381, 22.10.2018.